

KLIMATY

ŚW. ANNY

Nr 751/ 23 lipca 2020 ISSN 2080-0010
XVI Niedziela Zwykła

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

Mdr 12, 13. 16-19

Czytanie z Księgi Mądrości: Panie, nie ma oprócz Ciebie boga, co ma pieczę nad wszystkim, abys miał dowodzić, że nie osądziłeś niesprawiedliwie. Twoja bowiem moc jest podstawą Twej sprawiedliwości, wszechwładza Twa sprawia, że wszystko oszczędzasz. Moc swą przejawiasz wobec tych, co nie wierzą w pełnię Twej potęgi, i karzesz zuchwałstwo tych, co ją znają. Potęgą władasz, a sądzisz łagodnie i rządysz nami z wielką oględnością, bo do Ciebie należy moc, gdy zechcesz. Nauczyłeś lud swój tym postępowaniem, że sprawiedliwy powinien miłować ludzi. I wlałeś synom swym wielką nadzieję, że po występkach dajesz nawrócenie.

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSYJNY

Ps 86 (85), 5-6. 9-10. 15-16a

Panie, Ty jesteś dobry i łaskawy

Ty, Panie, jesteś dobry i łaskawy, *
pełen łaski dla wszystkich, którzy cię wzywają.
Wysłuchaj, Panie, modlitwę moją *
i zważ na głos mojej prośby.

Przyjdą wszystkie ludy przez Ciebie stworzone
i Tobie, Panie, oddadzą pokłon, *
będą sławiły Twe imię.
Bo Ty jesteś wielki i czynisz cuda, *
tylko Ty jesteś Bogiem.

Ale Ty jesteś, Panie, Bogiem łaski i
miłosierdzia, *
do gniewu nieskory, łagodny i bardzo wierny.
Wejrzyj na mnie *
i zmiłuj się nade mną.

DRUGIE CZYTANIE

Rz 8, 26-27

Czytanie z Listu Świętego Pawła Apostoła do Rzymian: Bracia: Duch Święty przychodzi z pomocą naszej słabości. Gdy bowiem nie umiemy się modlić tak, jak trzeba, sam Duch przyczynia się za nami w błaganiach, których nie można wyrazić słowami. Ten zaś, który przenika serca, zna zamiar Ducha, wie, że przyczynia się za świętymi zgodnie z wolą Bożą.

Oto słowo Boże

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

Mt 11, 25

Wysławiam Cię, Ojczy, Panie nieba i ziemi, że tajemnice królestwa objawiłeś prostaczkom.

EWANGELIA

Mt 13, 24-43

Słowa Ewangelii według Świętego Mateusza: Jezus opowiedział tłumom tę przypowieść: «Królestwo niebieskie podobne jest do człowieka, który posiał dobre nasienie na swojej roli. Lecz gdy ludzie spali, przyszedł jego nieprzyjaciel, nasiał chwastu między pszenicę i odszedł. A gdy zboże wyrosło i wypuściło kłosa, wtedy pojawił się i chwast. Słudzy gospodarza przyszli i zapytali go: „Panie, czy nie posiałeś dobrego nasienia na swej roli? Skąd więc wziął się na niej chwast?” Odpowiedział im: „Nieprzyjazny człowiek to sprawił”. Rzekli mu słudzy: „Chcesz więc, żebyśmy poszli i zbrali go?” A on im odrzekł: „Nie, byście zbierając chwast, nie wyrwali razem z nim i pszenicy. Pozwólcie obojgu rósć aż do żniwa; a w czasie żniwa powiem żeńcom: Zbierzcie najpierw chwast i powiązcie go w snopki na spalenie; pszenicę zaś zwieźcie do mego spichlerza». Przedłożył im inną przypowieść: «Królestwo niebieskie podobne jest do ziarenka gorczycy, które ktoś wziął i posiał na swej roli. Jest ono najmniejsze ze wszystkich nasion, lecz gdy wyrosnie, większe jest od innych jarzyn i staje się drzewem, tak że ptaki podniebne przylatują i gnieźdzą się na jego gałęziach». Powiedział im inną przypowieść: «Królestwo niebieskie podobne jest do zaczynu, który pewna kobieta wzięta i włożyła w trzy miary mąki, aż się wszystko zakwasilo». To wszystko mówił Jezus tłumom w przypowieściach, a bez przypowieści nic im nie mówił. Tak miało się spełnić słowo Proroka: «Otworzę usta w przypowieściach, wypowiem rzeczy ukryte od założenia świata». Wtedy odprawił tłumy i wrócił do domu. Tam przystąpili do Niego uczniowie, mówiąc: «Wyjaśnij nam przypowieść o chwaście». On odpowiedział: «Tym, który sieje dobre nasienie, jest Syn Człowieczy. Rolą jest świat, dobrym nasieniem są synowie królestwa, chwastem zaś synowie Złego. Nieprzyjacielem, który posiał chwast, jest diabeł; żniwem jest koniec świata, a żeńcami są aniołowie. Jak więc zbiera się chwast i spala w ogniu, tak będzie przy końcu świata. Syn Człowieczy pošle aniołów swoich: ci zbiiorą z Jego królestwa wszystkie zgorzenia oraz tych, którzy dopuszczają się nieprawości, i wrzucą ich w piec rozpalony; tam będzie płacz i zgrzytanie zębów. Wtedy sprawiedliwi jaśnieć będą jak słońce w królestwie Ojca swego. Kto ma uszy, niechaj słucha!»

Oto Słowo Pańskie

W Klimatach:

Liturgiczne wspomnienie świętej Anny – patronki naszej parafii. 2

30.07.2023 r godz. 13.00 – uroczystość patronalna naszej parafii 2

Modlitwy do św. Anny 2

Trzecia encyklika papieża Jana Pawła II "Laborem exercens" 3

Adoracja Najświętszego Sakramentu w Kaplicy św. Anny 4

Galeria Dzwonnica zaprasza na wystawę malarstwa p. Andrzeja Brzozowskiego. 4

KOMENTARZ

Jezus dobitnie wyjaśnia tajemnicę zła, które jest na świecie i które dotyka każdego z nas. Dlaczego zatem, zaraz po tej przypowieści przedstawia dwie inne, ukazujące inny aspekt królestwa Bożego? Rozbieżność przytoczonych przez Niego przypowieści jest jednak pozorna. Zarówno przypowieść o ziarnku gorczycy jak i o kwasie mają zwrócić naszą uwagę na wewnętrzną siłę tkwiącą w małym ziarnie, a także na moc zakwasu, który przemienia ciasto tak, aby stało się przydatne do wypieku chleba. Królestwo Boże ma wewnętrzną moc przeciwstawienia się złu i w ostateczności pokonania go. Dlatego Syn Boży stał się człowiekiem, aby w sobie samym zadać ostateczny cios śmierci, która jest konsekwencją grzechu.

Abymy zmienić swoje życie niekiedy wystarczy tak niewiele; ziarnko gorczycy lub odrobina kwasu: dobrej woli, zaufania Bogu i miłości.

Ks. dr Waldemar R. Macko

Liturgiczne wspomnienie świętej Anny – patronki naszej parafii

Liturgiczne wspomnienie świętych Joachima i Anny, rodziców Najświętszej Maryi Panny obchodzimy 26 lipca. Informacje o nich czerpiemy z apokryfów.

Początkowo wspomnienie św. Joachima świętowano osobno – 20 marca – zaraz po św. Józefie. Od XX stulecia po reformie Mszału Rzymskiego wspomnienie św. Joachima obchodzone jest wspólnie ze św. Anną. Ponoć w V wieku istniał w Jerozolimie kościółek przy dawnej sadzawce Betesda pod wezwaniem św. Joachima i św. Anny. Tu miano pochować Joachima i Annę. Ale był też domniemany grób rodziców Maryi przy wejściu na Górę Oliwną. W przekazach spotykamy informację, że Joachim zmarł bardzo wcześnie, kiedy Maryja była jeszcze małą dziewczynką. Życie pełne kłopotów, zwłaszcza napiętnowania w ówczesnym społeczeństwie żydowskim z powodu braku potomstwa, zostało w końcu zwieńczone szczęściem: Joachim i Anna doczekali się córki. Stąd są patronami późnych lub bezdzietnych małżeństw.

Joachim z Anną, Maryją, Józefem i Jezusem
– obraz z kościoła w Krasnem k. Rzeszowa

Za sprawą arcybiskupa lwowskiego Jana Dymitra Solikowskiego w rzeszowskiej farze już pod koniec XVI stulecia założono Bractwo św. Anny. Uroczystości świętowania odpustu ku jej czci, a konfratry mieli możliwość uzyskania w tym dniu odpustu, była też drugorzędną patronką kościoła farnego. W dniu wspomnienia św. Anny uroczystości odprawiano sumę oraz nieszpory. Patronat nad bractwem sprawował dziekan rzeszowski. Obraz św. Anny znajdował się w miejscu dzisiejszego ołtarza Serca Pana Jezusa. Zachował się piękny, późnorenansansowy wizerunek świętej w zbiorach parafii farniej. W sposób liryczny ukazano małą Maryję, która przytula się do piersi swojej mamy.

A jak ikonografia ukazuje rodziców Najświętszej Pani? Święty Joachim zwykle dyskretnie towarzyszy swojej żonie, czy to podczas porodu siedząc obok łóżka, czy też przy nauce czytania, kiedy widzimy go w tle sceny – tak jest np. w drewnianym kościele w Binarowej. Ciekawy obraz pochodzi z parafii Krasne koło Rzeszowa autorstwa prawdopodobnie Jana Tabińskiego, gdzie widzimy dwie rodziny: Joachima i Annę oraz Maryję, Józefa i Jezusa. Jest także mały Jan Chrzciel, a nad sceną unosi się Duch Święty pod postacią gołębic. Jest to swoisty portret wielopokoleniowy. Joachim często ukazywany jest z parą gołębi, tak jak w ropczyckiej farze.

Zdecydowanie więcej wizerunków poświęconych jest św. Annie. Często jest to tzw. św. Anna Samotrzeć – czyli we troje z Maryją i jej synem Jezusem. Ujęcie popularne w średniowiecznej sztuce gotyckiej. Częstym tematem w ikonografii jest „nauczanie Maryi”, kiedy to św. Anna uczy czytać swoją małą córkę ze świętych ksiąg. Taki obraz jest np. w farze ropczyckiej. Anna towarzyszy również zabawom swojego wnuka – Jezusa z Janem Chrzcielem – tak jest np. w kościele w Małej koło Ropczyc, scena okraszona jest dodatkowo udziałem aniołów. Kilka kościołów nosi główne wezwanie – św. Anny – jak np. kościół w Kołaczycach, czy w Ropczycach.

Arkadiusz Bednarczyk
Niedziela rzeszowska 30/2021, str. 1

**Niedziela 30 lipca br. Msza św. o godz. 13.00
– uroczystość patronalna naszej parafii,
wspomnienie liturgiczne św. Anny, Matki Najśw. Maryi Panny.**

**Od 21 lipca br.
trwa NOWENNA do ŚW. ANNY przed Uroczystością
Patronalną Naszej Parafii**

Modlitwa:

Chwalebna i święta Anno, wielka jest cześć, jakiej doznajesz w niebie i na ziemi. Trójca Przenajświętsza miłuje Cię jako matkę Najświętszej Maryi Panny, matki Zbawiciela. Ludzie wzywają Ciebie jako potężną orędowniczkę u Boga, bo przez Twoje wstawiennictwo sprawiedliwi spodziewają się pomnożenia łaski, a pokutujący grzesznicy odpuszczenia grzechów.

Proszę Cię przez miłość, jaką miałaś tu na ziemi do Jezusa i Jego Matki, abym wsparty modlitwą i zasługami Twoimi, bezpiecznie doszedł do szczęścia wiecznego. Amen.

Modlitwa do Św. Anny w cierpieniu

Bądź pozdrowiona, o święta Matko Anno, któraś z największą gotowością i poświęceniem w dzień i w nocy wykonywała obowiązki nałożone na Ciebie przez Boga – przez Twoje trudy, starania i prace, proszę Cię, miłościwa Matko, zwróć Twoje miłościwe oczy na mnie i przyjdź mi z pomocą we wszystkich moich potrzebach i krzyżach, a zwłaszcza w moim obecnym utrapieniu. Ach, święta Anno, użycz mi Twojej opieki i pomocy i wysłuchaj moją prośbę. Jeżeli zaś inaczej postanowiła wola Boża, uproś mi cierpliwość i męstwo, bym z pożytkiem dla zbawienia mego znośli/a ten krzyż, naśladowując cierpiącego Chrystusa. I Ty, Matko Bolesna, wstaw się za mną u Syna swego. Amen.

OFIAROWANIE SIĘ W OPIEKĘ ŚW. ANNY

O chwały godna Anno święta, przed wszystkimi niewiastami uwielbiona, któraś samą Matką Boga za najposłusznieszszą córkę miała, podziwiam tę wielkość, do której cię Bóg podwyższył i te łaski, którymi cię napełnił. Łączymy się z Maryją najświętszą i nieporuszoną Panną, aby cię coraz więcej czcić, ciebie chwalić i twojej opiece się całkiem powierzyć. Na najmniejszy znak mojej nabożnej czci poświęcam Jezusowi, Maryi i tobie całe życie moje; wyjednaj mi łaskę, abym takowe święcie i nieba godnie prowadził. Amen.

Nauczanie Jana Pawła II

Encyklika *Laborem exercens* została ogłoszona przez papieża Jana Pawła II 14. września 1981 roku, należy do gatunku encyklik społecznych. We wstępie Ojciec Święty podkreślił, iż chce poświęcić uwagę człowiekowi w kontekście jego pracy, która stanowi fundament życia człowieka.

Encyklika początkowo miała się ukazać w 90. rocznicę encykliki papieża Leona XIII "Rerum novarum", (łac. Rzeczy nowych), która ogłoszona została 15 maja 1891 r., lecz z powodu zamachu na papieża ukazała się pół roku później.

Encyklika papieża Leona XIII "Rerum novarum" była reakcją Kościoła Rzymskiego na rosnące wpływy ruchów socjalistycznych i komunistycznych wśród katolickich robotników. Ogłaszając 15 maja 1891 roku encyklikę *Rerum novarum*, papież Leon XIII zyskał sobie przydomek „papieża robotników”. Encyklika opowiedziała się za chrześcijańską polityką społeczną, przy jednoczesnym odrzuceniu socjalizmu w wydaniu marksistowskim i ślepego kapitalizmu. Główną tezę encykliki jest przekonanie, że ani Kościół, ani państwo nie są w stanie samodzielnie rozwiązać problemów społecznych. Obydwa organizmy muszą ze sobą współpracować dla wspólnego dobra. Według Leona XIII zadaniem Kościoła jest wspieranie dzieła pojednania między pracodawcami i pracownikami poprzez nieustanne przypominanie praw i obowiązków wszystkich zainteresowanych.

Trzecia encyklika: „*Laborem exercens*”.

Encyklika jest kontynuacją przełomowej encykliki „*Rerum Novarum*” papieża Leona XIII. We wprowadzeniu do encykliki Ojciec Święty Jan Paweł II pisze: „Nieproporcjonalny rozkład bogactwa i nędzy krajów i kontynentów rozwiniętych i słabo rozwiniętych domaga się wyrównania oraz szukania dróg sprawiedliwego rozwoju dla wszystkich” Analizując problem pracy i człowieka w procesie pracy papież dobitnie wskazuje na człowieka jako podmiot stanowiący podstawową wartość pracy. **„Ostatecznym celem pracy, jakiegokolwiek pracy spełnianej przez człowieka, choćby była to praca najbardziej służebna, monotonna, w skali potocznego wartościowania wręcz upośledzająca – pozostaje zawsze sam człowiek”** – pisze Jan Paweł II.

W ostatnich fragmentach tej Konstytucji o godności pracy ludzkiej Ojciec Święty przypomina, iż - **„Więcej wart jest człowiek z racji tego czym jest, niż ze względu na to co posiada. Podobnie warte jest więcej to wszystko, co ludzie czynią dla wprowadzenia większej sprawiedliwości, szerszego braterstwa, bardziej ludzkiego uporządkowania dziedziny powiązań społecznych aniżeli postęp techniczny”**.

W *Laborem exercens* przeczytamy o wartości pracy ludzkiej i jej wymiarze duchowym. Ojciec Święty rozwija w niej kilka zasadniczych aspektów ludzkiej pracy:

- Pierwszy z nich to obowiązek, który mówi, że człowiek powinien pracować ze względu na nakaz dany przez Stwórcę, jak i przez człowieczeństwo, które domaga się nieustannej pracy.
- Po drugie praca pomaga człowiekowi w urzeczywistnieniu samego siebie, który poprzez swoją aktywność nadaje wartość swojemu życiu.
- Trzeci aspekt nawiązuje do udziału w stworzonym dziele samego Boga Stworzyciela.
- Po czwarte praca to służba drugiemu człowiekowi, jak i współdziałanie we wspólnocie ludzi dla wspólnego dobra.
- Piątym znaczeniem ludzkiej pracy jest jej znaczenie jako kary i zadośćuczynienia z powodu popełnionego grzechu pierworodnego. Ciężka praca, "w pocie czoła" odzwierciedla skutek upadłej ludzkiej natury. Praca jednak, sama w sobie, jest błogosławieństwem dla człowieka, a „znosząc trud pracy w zjednoczeniu z Chrystusem ukrzyżowanym, człowiek współpracuje w pewien sposób z Synem Bożym w odkupieniu ludzkości”.

Papież pisze, że „praca jest dobrem człowieka – dobrem jego człowieczeństwa – przez pracę bowiem człowiek nie tylko prze-

kształca przyrodę, dostosowując ją do swoich potrzeb, ale także urzeczywistnia siebie jako człowiek, a także ponieważ bardziej «staje się człowiekiem»”.

Ojciec Święty przypomniał w niej również o prawie pracowników do zrzeszania się w związki zawodowe. Zastrzegł jednak, że „słuszne zabiegi o zabezpieczenie uprawnień ludzi pracy połączonych tym samym zawodem muszą zawsze liczyć się z tymi ograniczeniami, jakie nakłada ogólna sytuacja ekonomiczna kraju”.

„Żądania syndykalne nie mogą zamienić się w pewien rodzaj «egoizmu» grupowego czy klasowego” – napominał Papież i dodawał, że „życie społeczne i ekonomiczno-społeczne jest z pewnością rodzajem «naczyń połączonych» – i do tego musi też stosować się wszelka działalność społeczna mająca na celu zabezpieczenie uprawnień każdej z grup”.

„*Laborem Exercens*” zwraca też uwagę na przeciwdziałanie bezrobociu. „Problem bezrobocia staje się problemem szczególnie bolesnym wówczas, gdy zostają nim dotknięci ludzie młodzi, którzy po zdobyciu przygotowania poprzez odpowiednią formację kulturalną, techniczną i zawodową, nie mogą znaleźć zatrudnienia. Ich szczerą wola pracy, ich gotowość podjęcia własnej odpowiedzialności za rozwój ekonomiczny i społeczny społeczeństwa rodzi wówczas przykrą frustrację” – uznał Papież. Apelowwał też o zatrudnianie osób niepełnosprawnych.

Opracowała Elżbieta Wrotek

Jan Paweł II Papież
O PRACY LUDZKIEJ (z okazji 90. rocznicy encykliki *Rerum novarum*) w której zwraca się do czcigodnych braci w biskupstwie, do kapłanów, do rodzin zakonnych, do drogich synów i córek Kościoła oraz do wszystkich ludzi dobrej woli.
- tymi słowami rozpoczyna się ogłoszona w dniu 14 września 1981 r. trzecia encyklika papieża Jana Pawła II.

Encyklika podzielona jest na 5 rozdziałów i omawia kolejno następujące zagadnienia:

I. WPROWADZENIE :

O pracy ludzkiej w 90 lat po encyklice „*Rerum novarum*” :

W organicznym rozwoju działania i nauki społecznej Kościoła :

Problem pracy kluczem do kwestii społecznej :

II. PRACA A CZŁOWIEK :

W Księdze Rodzaju :

Praca w znaczeniu przedmiotowym.

Technika :

Praca w znaczeniu podmiotowym. Człowiek

- podmiot pracy :

Zagrożenie właściwego porządku wartości :

Solidarność ludzi pracy :

Praca - godność osoby :

Praca a społeczeństwo: rodzina, naród :

III. KONFLIKT PRACY I KAPITAŁU NA OBECNYM ETAPIE HISTORYCZNYM :

Wymiary konfliktu :

Pierwszeństwo pracy :

Ekonomizm i materializm :

Praca a własność :

Argument "personalistyczny" :

IV. UPRAWNIENIA LUDZI PRACY :

W szerokim kontekście praw człowieka :

Pracodawca "pośredni" a "bezpośredni" :

Problem zatrudnienia :

Płaca i inne świadczenia społeczne :

Znaczenie związków zawodowych :

Godność pracy na roli :

Osoba upośledzona a praca :

Praca a problem emigracji :

V. ELEMENTY DUCHOWOŚCI PRACY :

Szczególne zadanie Kościoła :

Praca jako uczestnictwo w dziele Stwórcy :

Chrystus - człowiek pracy :

Praca ludzka w świetle Chrystusowego

Krzyża i Zmartwychwstania :

XVI Niedziela Zwykła – 23 lipca 2023 r.

1. Nabożeństwo ku czci św. Anny zostanie odprawione o godz. 17.00. Po nim modlić się będziemy za zmarłych polecanych w wypominkach rocznych.
2. W piątek, 28 lipca, o godz. 18.00. odprawimy Mszę św. w intencjach Czcieli św. Szarbela. Po Mszy, przy wystawionych relikwiach Świętego odprawimy nabożeństwo ku Jego czci. Na zakończenie, dla osób chętnych będzie możliwość namaszczenia olejem Świętego.
3. We wtorek, 1 sierpnia, przypada 79. rocznica wybuchu Powstania Warszawskiego. Msza św. w intencji żywych i zmarłych uczestników powstania zostanie odprawiona o godz. 16.15., w kościele. Po Mszy św. przejdziemy na cmentarz parafialny do kwatery grobów powstańców, gdzie o godz. 17.00. – godzinie "W", o której rozpoczęło się powstanie – uczymy pamięć poległych i pomordowanych powstańców.
4. Koła Żywego Różańca zapraszają na codzienną modlitwę różańcową w lipcu w intencji młodzieży, aby prowadzona przez Ducha Świętego była świadkiem wiary i czystych obyczajów. Modlitwę w kościele prowadzą poszczególne grupy parafialne: w poniedziałek o godz. 16.30., we wtorek, środę i czwartek o godz. 18.30., w piątek o godzinie 12.30., w sobotę o godz. 7.30., a w niedzielę o godz. 14.00.
5. W tym roku uroczystość patronalną naszej parafii – wspomnienie liturgiczne św. Anny, Matki Najśw. Maryi Panny – obchodzić będziemy w niedzielę 30 lipca. Zachęcamy wszystkie wspólnoty parafialne i służbę liturgiczną do licznego udziału we Mszy św. o godz. 13.00. i w procesji Eucharystycznej. Zapraszamy wszystkich parafian do licznego udziału w Nowennie, aby w ten sposób lepiej przygotować się do uroczystości odpustowej.
6. Galeria Dzwonnica zaprasza. na wystawę malarstwa p. Andrzeja Brzozowskiego.
7. W tym tygodniu przypadają następujące wspomnienia liturgiczne:
 - w poniedziałek, 24 lipca, wspomnienie św. Kingi, dziewicy,
 - we wtorek, 25 lipca, święto św. Jakuba Apostoła, w tym dniu przypada również liturgiczne wspomnienie św. Krzysztofa, patrona kierowców. Poświęcenie samochodów i innych odbędzie się przed kościołem, po Mszy św. o godz. 18.00.,
 - w sobotę, 29 lipca, wspomnienie św. Marty, Marii i Łazarza.

Wszystkim obchodzącym w tym tygodniu imieniny, składamy życzenia błogosławieństwa Bożego i wszelkiej pomyślności w życiu osobistym i zawodowym.

Adoracja Najświętszego Sakramentu w Kaplicy św. Anny

ŚRODA godz. od 7.30 – 21.00
CZWARTEK godz. od 7.30 – 24.00
PIĄTEK godz. od 7.30 – 19.00

Galeria DZWONNICA

1.07. - 31.08.2023 r.
zapraszamy
do Dzwonnicy
na wystawę malarstwa
p. Andrzeja
Brzozowskiego

MODLITWA RÓŻAŃCOWA wspólnot parafialnych w lipcu br.:

w intencji młodzieży, aby prowadzona przez Ducha Świętego była świadkiem wiary i czystych obyczajów.

Pon. 16.30 - Koła Żywego Różańca
Wt. 18.30 - Odnowa w Duchu Świętym
Śr. 18.30 - Miłosierdzie Boże
Czw. 18.30 - Wspólnota adoracyjna
Pt. 12.30 - Legion Maryi
Sob. 7.30 - Koła Żywego Różańca
Nied. 14.00 - wszystkie wspólnoty

Intencja Różańcowa Kół Żywego Różańca

od 9.07.2023 do 10.09.2023

Módlmy się za prześladowanych za wiarę, aby czerpali moc i nadzieję z Krzyża Chrystusa.

Rzymskokatolicka Parafia pw. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa
tel./fax 22 842 18 01
(tel. czynny w godzinach pracy kancelarii)

Kancelaria czynna:
pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

BNP Paribas Bank Polska SA
- Oddział w Warszawie,
ul. Konstancińska 2, 02-942 Warszawa
Nr rachunku:

87 1600 1374 1846 8491 8000 0001

www.parafiawilanow.pl
e-mail: kancelaria@parafiawilanow.pl
Facebook: @ParafiaWilanowAnna

Redakcja: ela.wrotek@gmail.com

Wydawca: Fundacja Ecclesia Villanovensis

